

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 669 fg.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

H. N. Hansen: Under denne Sags første Behandling tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at den Bestemmelse, som indeholdes i Lov 30te Januar 1861 § 4, og som foreslaas hævet — en Bestemmelse, der for øvrigt kun gælder Kjøbenhavn — delte sig i to Retninger. Den første er Forpligtelsen for Barberstuerne her i Kjøbenhavn til paa Stuerne at modtage tilskadedkomne Personer, sørge for, at der bliver sendt Bud efter Læge til saadanne Personer og om fornødent ogsaa sørge for deres Transport til Hospitalerne, hvilket jo ålt sammen er meget nyttige Foranstaltninger. Men ved Siden deraf indeholder § 4 den Bestemmelse, at Barbererne ogsaa kunne yde saadanne til dem indbragte Personer den foreløbige og øjeblikkelige Hjælp, som Barbererne agte fornøden og trøste sig til at yde. Jeg gjorde opmærksom paa, at selv om denne sidste Del af Bestemmelsen kunde volde nogen Betænkelighed, saa var den første sikkert nyttig, og at det derfor var tvivlsomt, om man burde gaa til at hæve hele Bestemmelsen. Jeg tillod mig derfor at udtale, at jeg syntes, at forinden man kunde tage endelig Stilling dertil, var det af Interesse at kende noget mere af de Akter, som vare gaaede forud for Sagen, og jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han har givet mig Lejlighed til at blive bekendt med disse Forhandlinger. Blandt disse Akter er ogsaa den danske Lægeforenings Behandling af denne Sag, og at det har interesseret mig at se, at den danske Lægeforenings juridiske Raadgiver under Sagens Forhandling i Lægeforeningen gjorde opmærksom paa netop det samme Punkt, som jeg fremhævede, at man vel maaske kunde hæve Barberbehandlingen af de syge, men derimod ikke burde hæve Barberstuerne's øvrige Forpligtelse til at modtage de syge og yde dem Hjælp ved at tilkalde Læge eller hente Vogn. Lægeforeningen fremhæver derimod, at naar Bestemmelsen ikke helt hæves, ville Folk dog faa den Tro, at man kan søge Lægehjælp paa Barberstuer, og det fandt Foreningen skadeligt, idet det skulde have vist sig, at tilskade-

komne, som vare gaaede den Vej, ofte kom til Hospitalet efter en mindre heldig foreløbig Behandling. Blandt de Oplysninger, som jeg har faaet i Sagen siden første Behandling, er ogsaa den, som blev tilvejebragt i 1888 ved Foranstaltning af Kjøbenhavns Magistrat, og som gik ud paa at oplyse, i hvor mange Tilfælde § 4 havde været bragt til Anvendelse i det da forløbne Aar. Der var den Gang udsendt Forespørgsel til 108 Barberstuer her i Byen. Det vil ses, at der her er Tale om et ganske anderledes stort Antal Steder, hvor tilskadedkomne kunne komme ind, end naar man henviser til Lægevagtstationerne, hvoraf der kun er 11. Det viste sig da, at af disse 108 Barberstuer, som bleve spurgt, var der 97, der svarede, og i disse 97 Barberstuer havde der i Aarets Løb i 791 Tilfælde været Personer under Behandling. Det føjedes saa til, at det ikke var oplyst, hvor mange af disse 791 der var indkommet fra Gaden, altsaa paa Grund af Ulykke, men det er en Selvfølge, at det var ingenlunde den største Del af disse, men at de fleste Tilfælde vare saadanne, hvor Personer vare gaaede ind paa Barberstuer med en eller anden Skramme, en eller anden Beskadigelse, og der havde faaet en foreløbig Hjælp. Dette henleder Opmærksomheden paa, at Barbererne her udøve en Gerning, som gaar udenfor at hjælpe Folk, der ere komne til Skade paa Gaden, og jeg kan ikke se Andet end at Hjemmelen dertil maa søges i Lov 1861 § 2. Vel er det saa, at der i denne Paragraf omtales Tilfælde af en særegen Art, hvor man vel kan sige, at det først er efter Lægeanvisning, at Barberen træder til Hjælp — det gælder vel saaledes med Hensyn til at paasætte Iglar, anvende Klyster eller deslige — men der tales ved Siden deraf om, at Barberer ere berettigede til at paalægge Plastre, kolde og varme Omslag og udføre andre lignende Forretninger, og deri tror jeg, at Hjemmelen ligger til, at Folk kunne gaa ind paa Barberstuerne med mindre Beskadigelser og der blive hjulpede paa den her antydede Maade, og faktisk er det under alle Omstændigheder, at dette benyttes i meget stærk Grad her i Byen. Hvor mange af disse Tilfælde der nu siden vise sig at have været ilde behandlede, kan vist ikke oplyses, men i mange af dem bliver der ydet Personer en virkelig nyttig Hjælp, som det efter min Mening vil være betænkeligt at forbyde Barbererne at yde. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi jeg tror, at selv om man ophæver § 4, vil en stor Del